

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah	Strana
	I <i>Informácie</i>	
	Súdny dvor	
	SÚDNY DVOR	
2004/C 168/01	Vec C-138/04: Žaloba podaná dňa 15. marca 2004 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Dánskemu kráľovstvu	1
2004/C 168/02	Vec C-179/04: Žaloba podaná dňa 16. apríla 2004 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike	2
2004/C 168/03	Vec C-181/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Symvoulis tis Epikrateias (Grécko) zo dňa 3. marca 2004 vo veci ELMEKA N.E. proti Ypourgos Oikonomikon	2
2004/C 168/04	Vec C-188/04: Žaloba podaná 22. apríla 2004 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Talianskej republike	2
2004/C 168/05	Vec C-196/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Special Commissioners zo dňa 29. apríl 2004 vo veci Cadbury Schweppes plc a Cadbury Schweppes Overseas Ltd proti Commissioner of Inland Revenue	3
2004/C 168/06	Vec C-197/04: Žaloba podaná dňa 30. apríla 2004 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Spolkovej republike Nemecko	3
2004/C 168/07	Vec C-198/04: Žaloba podaná 4. mája 2004 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike	4
2004/C 168/08	Vec C-205/04: Žaloba podaná dňa 7. mája 2004 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Španielskemu kráľovstvu	4
	SÚD PRVÉHO STUPŇA	
2004/C 168/09	Pridelenie sudcov do komôr a zloženie veľkej komory	5
2004/C 168/10	Vec T-123/04: Návrh podaný dňa 31. marca 2004 spoločnosťou Cargo Partner AG proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)	6

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah (pokračovanie)	Strana
2004/C 168/11	Vec T-129/04: Žaloba podaná dna 1. apríla 2004 Develey Holding GmbH & Co. Beteiligungs KG proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)	6
2004/C 168/12	Vec T-132/04: Žaloba podaná dňa 2. apríla 2004 André Bonnet proti Súdnemu dvoru Európskych spoločností	7
2004/C 168/13	Vec T-139/04: Žaloba podaná dňa 8. apríla 2004 Kelvin William Stephens proti Komisii Európskych spoločností	7
2004/C 168/14	Vec T-142/04: Žaloba podaná 14. apríla 2004 Cargill B.V. proti Komisii Európskych spoločností	8
2004/C 168/15	Vec T-144/04: Žaloba podaná dňa 13. apríla 2004 Télévision Française 1 SA proti Komisii Európskych spoločností	8
2004/C 168/16	Vec T-146/04: Žaloba podaná dňa 20. apríla 2004 Koldo Gorostiaga Atxalandabaso proti Európskemu parlamentu	9
2004/C 168/17	Vec T-147/04: Žaloba podaná dňa 23. apríla 2004 Brian M. Ross proti Komisii Európskych spoločností	9
2004/C 168/18	Vec T-149/04: Žaloba podaná dňa 26. apríla 2004 Imre Czigany, Isabel Alves, Georgette Henningsen a Michel Lucas proti Komisii Európskych spoločností	10
2004/C 168/19	Vec T-151/04: Žaloba podaná dňa 16. apríla 2004 Bernard Nonat proti Komisii Európskych spoločností	10
2004/C 168/20	Vec T-153/04: Žaloba podaná dňa 23. apríla 2004 Ferriere Nord spa proti Komisii Európskych spoločností	11
2004/C 168/21	Vec T-154/04: Žaloba podaná dňa 22. apríla 2004 Danielom Bauwensom proti Komisii Európskych spoločností	11
2004/C 168/22	Vec T-157/04: Žaloba podaná dňa 22. apríla 2004 Joel De Bry proti Komisii Európskych spoločností	12
2004/C 168/23	Vec T-160/04: Žaloba podaná dňa 26. apríla 2004 Gerasimos Potamianos proti Komisii Európskych spoločností	12
2004/C 168/24	Vec T-161/04: Žaloba podaná dňa 26. apríla 2004 Gregorio Valero Jordana proti Komisii Európskych spoločností	12

II *Úvodné akty*

.....

III *Oznámenia*

2004/C 168/25	Posledná publikácia Súdného dvora v Úradnom vestníku Európskej únie Ú. v. EÚ C 156, 12.6.2004	14
---------------	--	----

I

(Informácie)

SÚDNY DVOR

SÚDNY DVOR

**Žaloba podaná dňa 15. marca 2004 Komisiou Európskych
spoločenstiev proti Dánskemu kráľovstvu**

(Vec C-138/04)

(2004/C 168/01)

Komisia Európskych spoločenstiev, zastúpená R. Lyal a T. Fich splnomocnenými zástupcami, podala dňa 15. marca 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Dánskemu kráľovstvu.

Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

1. vyslovil, že Dánske kráľovstvo si nesplnilo povinnosti vyplývajúce z článku 249 ES a zo smernice č. 83/183/EHS⁽¹⁾, pretože neumožňuje osobám v súvislosti so zmenou ich bydliska do Dánska využiť oslobodenie upravené v článku 1, odsek 1 smernice č. 83/183/EHS vo vzťahu k „daní z prihlásenia“, ktorá je v skutočnosti spotrebnou daňou;
2. zaviazal Dánske kráľovstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné argumenty

Daň z prihlásenia automobilových vozidiel sa platí pri prvom prihlásení vozidla v Dánsku, takže platiteľmi sú aj osoby, ktoré v súvislosti so zmenou ich bydliska zo zahraničia do Dánska, natrvalo dovážajú svoje vozidlá za účelom ich používania v Dánsku.

— Podľa názoru Komisie daň z prihlásenia predstavuje vlastne „spotrebnú daň“, ktorá sa zvyčajne platí pri trvalom dovoze jednotlivcami ich osobného majetku z iného členského štátu, a teda členské štáty sú povinné poskytnúť oslobodenie od platenia dane podľa článku 1, odsek 1 smernice.

Daň z prihlásenia je bez pochyby „spotrebnou daňou“, keďže sa týka spotrebného majetku, je vypočítaná na základe obchodnej hodnoty tohto majetku a platí sa jednorázovo.

Je nespochybniteľné, že ide o daň, ktorá „sa zvyčajne platí, ak jednotlivец natrvalo dovezie jeho osobný majetok“. Skutočnosť, že daň sa platí až pri prihlásení vozidla nič nemení na skutočnosť, že prihlásenie je nevyhnutným predpokladom možnosti používať vozidlo v dánskej cestnej sieti. Dovozy vozidla osobou, ktorá mení svoje bydlisko, nemôže byť považovaný za majúci iný cieľ ako ten používať toto vozidlo.

— Ďalej podľa názoru Komisie nemôže byť daň z prihlásenia považovaná za daň v zmysle „osobitných alebo periodických poplatkov a daní uložených na používanie tohto majetku v určitej krajine“, ktoré článok 1, odsek 2 smernice vylučuje z oslobodenia.

Výnimka sa týka iba daní spojených so samotným používaním dotknutého majetku a daní, ktoré musia byť zaplatené, aby sa zabezpečilo zaplatenie služieb užšie súvisiacich s používaním tohto osobného majetku.

Znenie článku 1, odsek 2 uvádza tri príklady takýchto daní, ktoré majú byť vylúčené z oslobodenia, ide o „poplatky za registráciu motorových vozidiel, cestné dane a poplatky za televíziu“. Spoločným znakom týchto príkladov je skutočnosť, že nie sú spotrebnými daňami, ale že sa týkajú priebežného používania majetku a že zabezpečujú verejným orgánom možnosť uhradiť výdavky spojené s používaním dotknutého majetku.

Podľa názoru Komisie odkaz na daň z prihlásenia motorových vozidiel má byť chápaný tak, že ide iba o daň spojenú so samotným prihlásením vozidla.

Toto stanovisko podporuje rozbor jednotlivých jazykových znení článku 1 smernice. S výnimkou dánskeho a nemeckého znenia, ktoré používajú v odseku 1 a 2 to isté označenie „Abgaben“ v nemčine a „afgifter“ v dánčine, všetky ostatné jazykové znenia rozlišujú pojmy v odsekoch 1 a 2 na „taxes“ a „droits“ vo francúzštine, „taxes“ a „fees“ v angličtine atď. Je zrejmé, že pojmy „droits“ a „fees“ sa môžu týkať iba daní súvisiacich so zaplatením určitej služby.

Je úplne vylúčené považovať daň z prihlásenia za zaplatenie služby, keďže je vypočítaná na základe hodnoty vozidla, teda v súčasnosti 105 % hodnoty až do výšky 57 400 DDK (čo predstavuje 7 735 Euro) a 180 % zostatkovej hodnoty v čase prihlásenia vozidla, vrátane DPH.

(¹) Smernica Rady č. 83/183/EHS z 28. marca 1983, o oslobodení od daní, ktoré sa vzťahuje na trvalý dovoz osobného majetku jednotlivcov z členského štátu (Ú. v. ES L z 23. apríla 1983, s. 64)

Žaloba podaná dňa 16. apríla 2004 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike

(Vec C-179/04)

(2004/C 168/02)

Komisia Európskych spoločenstiev, ktorú zastupuje pán Georgios Zavvos, člen právnej sekcie Komisie, podala dňa 16. apríla 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Helénskej republike.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

— vyslovil, že Helénska republika si tým, že neprijala všetky potrebné legislatívne, normatívne a správne opatrenia potrebné na implementáciu smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2000/64/ES zo 7. novembra 2000, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice Rady 85/611/EHS, 92/49/EHS, 92/96/EHS a 93/22/EHS, pokiaľ ide o výmenu informácií s tretími krajinami (¹) a v každom prípade tým, že Komisii neposkytla dané ustanovenia, nesplnila svoje povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice.

— zaviazal Helénsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné argumenty

Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora sa členský štát nemôže odvolávať na okolnosti alebo ťažkosti vnútroštátneho poriadku, aby tým odôvodnil nesplnenie povinností a nedodržanie lehôt, ktoré vyplývajú z práva spoločenstva.

(¹) Ú. v. ES L 290 zo 17.11.2000, s. 27.

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Symvoulio tis Epikrateias (Grécko) zo dňa 3. marca 2004 vo veci ELMEKA N.E. proti Ypourgos Oikonomikon

(Vec C-181/04)

(2004/C 168/03)

Symvoulio tis Epikrateias (Grécko) uznesením z 3. marca 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci ELMEKA N.E. proti Ypourgos Oikonomikon, ktorý bol doručený Kancelárii Súdneho dvora dňa 19. apríla 2004.

Symvoulio tis Epikrateias žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1. Ustanovenia článku 15 odsek 4 písm. a) šiestej smernice Rady zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu - spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej ustanovenia (¹) (smernica Rady 77/388/EHS), na ktoré odkazuje článok 15 odsek 5 tejto smernice, sa musia vykladať v tom zmysle, že sa vzťahujú, tak na nájom lodí určených na plavbu na otvorenom mori a na platenú prepravu cestujúcich, ako aj na nájom lodí, ktoré slúžia na obchodné a priemyselné činnosti alebo na rybolov, alebo sa vzťahujú len na nájom lodí určených na plavbu na otvorenom mori, pričom podľa tohto druhého predpokladu, by mali ustanovenia článku 22 odsek 1 písm. d) zákona č. 1642/1986, pokiaľ ide o kategóriu nájomných lodí, širšiu pôsobnosť ako ustanovenia tejto smernice?
2. Na účely oslobodenia od dane podľa článku 15 odsek 8 šiestej smernice, musí byť príjmom poskytnutých služieb sám majiteľ lode alebo sa toto oslobodenie priznáva aj vtedy, ak je služba poskytnutá tretej osobe, pokiaľ sa vykonáva pre priame potreby lodí uvedených v odseku 5 toho istého článku, ktoré sú tiež uvedené v bode a) a b) odseku 4 tohto článku?
3. Umožňujú pravidlá a zásady komunitárneho práva týkajúce sa dane z pridanej hodnoty, a za akých podmienok, vyžadovať dodatočné zaplatenie dane, ktorú si povinná osoba počas dotknutého obdobia neuplatnila u druhej zmluvnej strany, a ktorú následne neodviedla daňovému orgánu, pretože správanie tohto orgánu ju presvedčilo o tom, že nie je povinná si uplatniť túto daň?

(¹) Ú. v. ES L 145, s. 1.

Žaloba podaná 22. apríla 2004 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Talianskej republike

(Vec C-188/04)

(2004/C 168/04)

Komisia Európskych spoločenstiev zastúpená K. Wiedner a G. Bambara, splnomocnenými zástupcami, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala 22. apríla 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Talianskej republike.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

— vyslovil, že Talianska republika tým, že spoločnosť ANAS S.p.A. uzavrela 7. decembra 1999 koncesnú zmluvu na výstavbu a prevádzku diaľnice pomenovanej „Pedemontana Veneta Ovest“ so spoločnosťou Società per l'autostrada Brescia-Verona-Padova p.a., bez zverejnenia predbežnej výzvy a bez toho, aby sa o uzavretie koncesnej zmluvy mohli uchádzať iní záujemcovia, si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú zo smernice Rady 93/37/EHS⁽¹⁾ zo 14. júna 1993 o koordinácii postupov verejného obstarávania prác, a osobitne jej článku 3 odsek 1 a článku 11 odseky 3, 6, 7;

— zaviazal Taliansku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné argumenty

Podľa Komisie koncesia na výstavbu a prevádzku diaľnice pomenovanej „Pedemontana Veneta Ovest“, ktorú udelila ANAS bez predbežného oznámenia, nie je v súlade so smernicou 93/37/EHS a osobitne s jej článkom 3 odsek 1 a článkom 11 odseky 3, 6, 7.

Článok 3 smernice stanovuje uplatňovanie určitých pravidiel týkajúcich sa zverejnenia na úrovni spoločenstva, ak obstarávateľ uzavrie koncesnú zmluvu, ktorej hodnota je vyššia ako 5 miliónov eur. Osobitne v zmysle článku 11 odsek 3 smernice obstarávateľia, ktorí chcú uzavrieť koncesnú zmluvu na zhotovenie práce, uverejnia svoj úmysel prostredníctvom oznámenia, ktoré, v zmysle odseku 7 tohto článku, pošlú Úradu pre vydávanie úradných publikácií Európskej únie.

Keďže zmluva na výstavbu a prevádzku diaľnice pomenovanej „Pedemontana Veneta Ovest“ má hodnotu približne 350 miliónov eur, mala byť určite predmetom oznámenia v Úradnom vestníku Európskej únie.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 199 z 9.8.1993, s. 54.

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Special Commissioners zo dňa 29. apríl 2004 vo veci Cadbury Schweppes plc a Cadbury Schweppes Overseas Ltd proti Commissioner of Inland Revenue

(Vec C-196/04)

(2004/C 168/05)

Special Commissioners (Veľká Británia) uznesením z 29. apríla 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci Cadbury Schweppes plc a Cadbury Schweppes Overseas Ltd proti Commissioner of Inland Revenue, ktorý bol doručený Kancelárii Súdneho dvora dňa 3. mája 2004.

Special Commissioners žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcej otázke:

„Je taká vnútroštátna právna úprava ako úprava sporná v konaní o veci samej, na základe ktorej sa za určitých okolností spoločnosti so sídlom v tomto členskom štáte ukladá daň v súvislosti so ziskami dcérskej spoločnosti, ktorá má sídlo v inom členskom štáte a podlieha nižšej miere daňového zaťaženia, v rozpore s článkami 43, 49 a 56 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva?“

Žaloba podaná dňa 30. apríla 2004 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Spolkovej republike Nemecko

(Vec C-197/04)

(2004/C 168/06)

Komisia Európskych spoločenstiev, zastúpená Kilian Gross, splnomocneným zástupcom, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 30. apríla 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Spolkovej republike Nemecko.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

1. Vyslovil, že Spolková republika Nemecko porušila tým, že uplatnila daňovú sadzbu pre jemne rezaný tabak pre vlastnoručne šúlané cigarety na tabakové rolky, ktoré sú predávané pod názvom „West Single Pack“, svoje povinnosti, vyplývajúce z článku 4 ods. 1 písm. b) smernice Rady 95/59/ES⁽¹⁾ o iných daniach, ktoré ovplyvňujú spotrebu vyrobeného tabaku, ako je daň z obratu, ako aj z článku 2, odsek 1 smernice Rady 92/79/EHS⁽²⁾ z 19. októbra 1992 o aproximácii daní z cigariet;

2. zaviazal Spolkovú republiku Nemecko na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné argumenty

Podľa názoru Komisie sú tabakové rolky, predávané na nemeckom trhu pod názvom „West Single Pack“, ktoré môže spotrebiteľ jednoduchým, nie priemyselným postupom vtačiť do osobitne predávaného papierového cigaretového puzdra s filtrom, cigaretami v zmysle článku 4 ods. 1 písm. b) smernice Rady 95/59/ES, ktoré sa majú ako také aj primerane zdaňovať.

Nemecké právne predpisy teda porušujú, uplatnením daňovej sadzby pre jemne rezaný tabak pre vlastnoručne šúlané cigarety na „West Single Pack“, článok 4 ods. 1 smernice Rady 95/59/ES, ako aj článok 2 ods. 1 smernice Rady 92/79/EHS.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 291, 1995, s. 40.

⁽²⁾ Ú. v. EHS L 316, 1992, s. 8.

Žaloba podaná 4. mája 2004 Komisiou Európskych spoločenských štátov proti Francúzskej republike**(Vec C-198/04)**

(2004/C 168/07)

Komisia Európskych spoločenských štátov zastúpená pani M. Patakia a pánom H. Stovlbaek, splnomocnenými zástupcami, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala 4. mája 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenských štátov žalobu proti Francúzskej republike.

Komisia Európskych spoločenských štátov navrhuje, aby Súdny dvor:

1. vyslovil, že Francúzska republika tým, že neúplne implementovala do svojej legislatívy smernice 89/48/EHS⁽¹⁾ a 92/51/EHS⁽²⁾ v častiach týkajúcich sa povolania turistického sprievodcu, si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z uvedených smerníc a zo Zmluvy o Európskom spoločenstve;
2. zaviazal Francúzsku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné argumenty

Francúzska právna úprava vzťahujúca sa na povolanie turistického sprievodcu neupravuje konanie o uznaní diplomov v súlade so smernicami 89/48/EHS a 92/51/EHS.

⁽¹⁾ Smernica Rady 89/48/EHS z 21. decembra 1988 o všeobecnom systéme uznávania diplomov vyššieho vzdelania udelených pri ukončení odborného vzdelávania a prípravy v dĺžke trvania aspoň troch rokov (Ú. v. ES L 19 z 24.1.1989, s. 16).

⁽²⁾ Smernica Rady 92/51/EHS z 18. júna 1992 o druhom všeobecnom systéme uznávania odborného vzdelania a prípravy, ktorou sa dopĺňa smernica 89/48/EHS (Ú. v. ES L 209 z 24.7.1992, s. 25).

Žaloba podaná dňa 7. mája 2004 Komisiou Európskych spoločenských štátov proti Španielskemu kráľovstvu**(Vec C-205/04)**

(2004/C 168/08)

Komisia Európskych spoločenských štátov, zastúpená D. G. Rozet splnomocneným zástupcom, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 7. mája 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenských štátov žalobu proti Španielskemu kráľovstvu.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

- vyslovil, že neprijatím právnych ustanovení, ktoré by výslovne upravili uznanie v španielskej štátnej službe ekonomických účinkov výkonu služby v štátnej správe iného členského štátu, si Španielske kráľovstvo nespĺnilo povinnosti mu vyplývajúce z článku 39 zmluvy ES a článku 7 nariadenia Rady (EHS) č. 1612/68⁽¹⁾ z 15. októbra 1968 o slobode pohybu pracovníkov v rámci spoločenstva;
- zaviazal Španielske kráľovstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné argumenty:

Podľa judikatúry Súdneho dvora, článok 39 ES a článok 7 nariadenia Rady (EHS) č. 1612/68 z 15. októbra 1968 o slobode pohybu pracovníkov v rámci spoločenstva zaväzujú členské štáty zohľadniť služobný vek a odbornú skúsenosť získané v štátnej správe iného členského štátu občanmi spoločenstva za účelom určenia ich prijatia, zaradenia a určenia služobného veku vo vlastnej štátnej správe. V súčasnosti neexistuje v španielskom právnom poriadku žiadne ustanovenie, ktoré zabezpečuje s potrebnou právnou istotou uznanie ekonomických účinkov predchádzajúceho výkonu služby v štátnej správe iného členského štátu.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 257, z 19.10.1968, s. 2.

SÚD PRVÉHO STUPŇA

Pridelenie sudcov do komôr a zloženie veľkej komory

(2004/C 168/09)

V nadväznosti na začatie výkonu funkcie sudcov pani Cremona, pána Czúcz, pani Wiszniewska-Białecka, pani Pelikánovej, pána Švábyho, pána Vadapalas, pani Jürimäe, pani Labucka a pána Papisavvas a na zmeny článku 10 odsek 1 svojho rokovacieho poriadku z 21. apríla 2004, Súd prvého stupňa na plenárnom zasadnutí 13. mája 2004 rozhodol o pridelení sudcov do komôr a o zložení veľkej komory:

Na obdobie od 13. mája 2004 do 31. augusta 2004 sú pridelení do:

Prvej komory zloženej z troch sudcov:

Pán predseda Vesterdorf, sudcovia: pán Mengozzi, pani Martins Ribeiro, pani Labucka;

Prvej rozšírenej komory zloženej z piatich sudcov:

Pán predseda Vesterdorf, sudcovia: pán Mengozzi, pán Jaeger, pani Martins Ribeiro, pán Dehousse, pani Labucka;

Druhej komory zloženej z troch sudcov:

Pán predseda komory M. Pirrung, sudcovia: pán Meij, pán Forwood, pani Pelikánová, pán Papisavvas;

Druhej rozšírenej komory zloženej z piatich sudcov:

Pán predseda komory M. Pirrung, sudcovia: pán Meij, pán Forwood, pani Pelikánová, pán Papisavvas;

Tretej komory zloženej z troch sudcov:

Pán predseda komory Azizi, sudcovia: pán Jaeger, pán Dehousse, pani Cremona, pán Czúcz;

Tretej rozšírenej komory zloženej z piatich sudcov:

Pán predseda komory Azizi, sudcovia: pán Jaeger, pán Dehousse, pani Cremona, pán Czúcz;

Štvrtej komory zloženej z troch sudcov:

Pán predseda komory Legal, sudcovia: pani Tiili, pán Vilaras, pani Wiszniewska-Białecka, pán Vadapalas;

Štvrtej rozšírenej komory zloženej z piatich sudcov:

Pán predseda komory Legal, sudcovia: pani Tiili, pán Vilaras, pani Wiszniewska-Białecka, pán Vadapalas;

Piatej komory zloženej z troch sudcov:

Pani predsedkyňa komory Lindh, sudcovia: pán García-Valdecasas, pán Cooke, pán Šváby, pani Jürimäe;

Piatej rozšírenej komory zloženej z piatich sudcov:

Pani predsedkyňa komory Lindh, sudcovia: pán García-Valdecasas, pán Cooke, pán Šváby, pani Jürimäe;

Pokiaľ počet sudcov v jednotlivých komorách je vyšší ako počet v akom tieto komory zasadať podľa článku 10 odsek 1 rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa, predseda rozšírenej komory určí, po predložení predbežnej správy pre pojednávanie, sudcu alebo sudcov, okrem sudcu spravodajcu, ktorí sa nezúčastnia na rozhodovaní a to systémom rotácie pre každú konkrétnu právnu vec, pričom vezme do úvahy služobný vek sudcov pridelených do komory podľa článku 6 rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa.

Veľká komora je na obdobie od 13. mája 2004 do 31. augusta 2004 zložená z pána predsedu Vesterdorf, predsedkyň a predsedov komôr Lindh, Azizi, Pirrung a Legal, sudcov rozšírenej komory, ktorá mala rozhodovať v danej veci, ak by vec bola pridelená komore zloženej z piatich sudcov, ako aj zo štyroch sudcov určených predsedom Súdu prvého stupňa systémom rotácie spomedzi sudcov všetkých komôr podľa ich postavenia, ktoré tieto sudcovia majú na základe služobného veku podľa článku 6 rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa.

Pre veci, v ktorých sa písomná časť konania skončila a bolo stanovené pojednávanie pred 13. májom 2004, komory zasadať pre ústnu časť konania, pre súdne porady a pre vynesenie rozsudku v ich pôvodnej zostave.

Návrh podaný dňa 31. marca 2004 spoločnosťou Cargo Partner AG proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec T-123/04)

(2004/C 168/10)

(Jazyk konania: nemecký)

Spoločnosť Cargo Partner AG, so sídlom vo Fischamende (Rakúsko), zastúpená advokátom M. Wolner, podala dňa 31. marca 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenských návrh proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu.

Navrhovateľ navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že sa prihlasovaná ochranná známka zapíše do zoznamu;
- prípadne vrátil vec Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu; a
- priznal v každom prípade navrhovateľovi náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné argumenty

Prihlasovaná ochranná známka spoločnosti:	Slovná známka CARGO PARTNER – prihláška č. 2697290.
Tovar alebo služby:	Tovar a služby tried 36 (poistovníctvo) a 39 (doprava; balenie a skladovanie tovaru; cestovné služby).
Rozhodnutie Úradu o námietke:	Čiastočné zamietnutie zápisu preskúmavým orgánom pre služby doprava a balenie a skladovanie tovaru v triede 39.
Rozhodnutie odvolacieho senátu:	Zamietnutie námietky.
Dôvody návrhu:	Značka má rozlišovaciu spôsobilosť a môže byť teda zapísaná.

Žaloba podaná dňa 1. apríla 2004 Devey Holding GmbH & Co. Beteiligungs KG proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec T-129/04)

(2004/C 168/11)

(Jazyk konania: nemčina)

Devey Holding GmbH & Co. Beteiligungs KG, so sídlom Unteraching (Nemecko), zastúpený H. P. Kuntz-Hallstein a R. Kuntz-Hallstein, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podal 1. apríla 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenských žalobu proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie druhého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) zo dňa 20. 1. 2004.
- zaviazal žalovaný orgán na náhradu trov konania.

Dôvody žaloby a hlavné argumenty:

Prihlásená ochranná známka spoločnosti:	Trojrozmerná ochranná známka pre tvar umelohmotnej fľaše – prihláška č. 2579381
Výrobky alebo služby:	Výrobky triedy 29, 30 a 32 (okrem iného paradajkový pretlak, mlieko a mliečne výrobky, majonézy, kečup, ovocné nápoje).
Rozhodnutie napadnuté pred odvolacím senátom:	Zamietnutie zápisu
Rozhodnutie odvolacieho senátu:	Zamietnutie odvolania
Dôvody žaloby:	Porušenie článku 74, ods. 1 a článku 45 nariadenia (ES) č. 40/94 ⁽¹⁾ , porušenie článku 73 nariadenia (ES) č. 40/94 tým, že žalovaný orgán vyhlásil, že nie je viazaný skoršími zápismi v členských štátoch a porušenie článku 7, odseku 1, nariadenia (ES) č. 40/94

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke Spoločenstva (Úr. vest. L 11, s. 1).

Žaloba podaná dňa 2. apríla 2004 André Bonnet proti Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev

(Vec T-132/04)

(2004/C 168/12)

(Jazyk konania: francúzsky)

André Bonnet, bytom Saint Pierre de Vassols (Francúzsko), zastúpený Hervé de Lepinau, advokát, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podal 2. apríla 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil tak rozhodnutia z 11. februára 2004 a zo 4. marca 2004 ako aj rozhodnutie o vymenovaní iného uchádzača do funkcie, o ktorú sa uchádzal žalobca;
- rozhodol, že výsledky výberového konania zo 4. februára 2004 majú byť účinné od 1. marca 2004;
- zaviazať Súdny dvor Európskych spoločenstiev zaplatiť žalobcovi sumu 100 000 Euro ako náhradu morálnej ujmy, ako aj sumu 5 000 Euro na mesiac od 1. marca 2004 až do skutočného vymenovania žalobcu do funkcie;
- subsidiárne, v prípade, že Súd prvého stupňa by nepotvrdil vymenovanie žalobcu do funkcie, zaviazať Súdny dvor Európskych spoločenstiev zaplatiť mu celkovú sumu 260 000 Euro spolu s úrokmi z omeškania od podania tejto žaloby;
- v každom prípade, zaviazal Súdny dvor Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné argumenty

Žalobca sa uchádzal o funkciu lektora rozsudkov v kancelárii predsedu Súdneho dvora. Podľa tvrdení žalobcu na základe výberového konania bol vybraný, ale vzhľadom na napadnuté rozhodnutia nebol vymenovaný do tejto funkcie.

Na podporu svojej žaloby, žalobca uvádza nedostatok právomoci vedúceho kancelárie konať vo veciach vymenovania referenta Súdneho dvora. Žalobca ďalej uvádza porušenie podstat-

ných náležitostí akými sú zásada rovnakého prístupu, chýbajúce odôvodnenie a porušenie práva na obhajobu,

Žalobca tiež tvrdí, že boli porušené jeho nadobudnuté práva, zásada zákazu spätnej účinnosti a zásada právnej istoty ako aj zásada rešpektovania súkromného života a apolitickosti. Na záver žalobca tvrdí, že došlo k zneužitiu právomoci.

Žaloba podaná dňa 8. apríla 2004 Kelvin William Stephens proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-139/04)

(2004/C 168/13)

(Jazyk konania: francúzština)

Kelvin William Stephens, bytom Brusel, zastúpený Nicolas Lhoest, advokátom, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podal 8. apríla 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie orgánu povereného menovaním zo 14. apríla 2003 v časti, v ktorej:
 - žalobcu nezaradil pri jeho prijímaní do triedy A6 stupeň 3,
 - neobnovil služobný postup žalobcu tým, že urýchlilo jeho povýšenia do tried A5 a A4,
 - obmedzil dátum účinnosti rozhodnutia o novom zaradení, v časti týkajúcej sa peňažných náležitostí, na 5. október 1995,
- zrušil rozhodnutie orgánu povereného menovaním z 15. januára 2004 doručeného žalobcovi 30. januára 2004, ktorou sa zamietla žalobcova sťažnosť R/521/03;
- zaviazal žalovaného na zaplatenie náhrady škody predbežne vyčíslenej na 125 000 eur, v prípade, ak by tento nemohol obnoviť služobný postup žalobcu;
- zaviazal žalovaného nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné argumenty

V predmetnom spore žalobca zaradený pri jeho prijímaní v októbri 1995 do triedy A7 stupeň 3, napáda rozhodnutie orgánu povereného menovaním nepreskúmať toto zaradenie tým, že ho určilo ako triedu A6 stupeň 1 a nie A6 stupeň 3, neobnoviť jeho služobný postup a obmedziť dátum účinnosti rozhodnutia o novom zaradení, v časti týkajúcej sa peňažných náležitostí, na 5. október 1995.

Na podporu svojich nárokov žalobca uvádza rovnaké dôvody, ako uviedol žalobca vo veci T-125/04 Rouseaux/Komisía.

Žaloba podaná 14. apríla 2004 Cargill B.V. proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-142/04)

(2004/C 168/14)

(Jazyk konania: holandský)

Cargill B.V. so sídlom v Haagu (Holandsko) zastúpený H.J. Bronkhorst a J.F. van Nouhuys, podal 14. apríla 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

1. zrušil rozhodnutie Komisie Európskych spoločenstiev z 5. januára 2004, ktoré mu bolo adresované;
2. zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné argumenty

Žalobca nesúhlasí s rozhodnutím Komisie, ktorá určila, že odpustenie dovozného cla v určitom prípade nie odôvodnené. Uvedené rozhodnutie bolo prijaté po zrušení konečného rozhodnutia C/2000/485 Komisie Súdny dvorom vo veci Holandské kráľovstvo/Komisía C-156/00 ⁽¹⁾.

Žalobca dovážal kukuricu do ES v režime aktívneho zušľachtovacieho styku. Kukurica mala byť najprv spracovaná na glukózu a potom vyvážaná. Z tohto dôvodu žalobca vlastnil potrebné povolenia na náhradu rovnakého tovaru. V napadnutom rozhodnutí Komisia uviedla, že vyvážaná glukóza neobsahovala len kukuricu ale aj pšenicu z trhu ES. Preto Holandské orgány vymerali dlžné dovozné clo. V napadnutom rozhodnutí Komisia zamietla žiadosť o odpustenie tohto cla.

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza, že došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu. Osobitne, žalobca tvrdí, že bolo porušené jeho právo na vypočutie a právo na prístup k spisu.

Okrem toho žalobca uvádza, že bolo porušené nariadenie č. 1430/79 ⁽²⁾ o vrátení alebo odpustení dovozných alebo vývozných ciel o ako aj článok 239 nariadenia č. 2913/92 ⁽³⁾, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva a články 905 až 909 nariadenia č. 2454/93 ⁽⁴⁾, zavádzajúce ustanovenia pre vykonávanie nariadenie Rady č. 2913/92. Žalobca tiež tvrdí, že bola porušená povinnosť uviesť odôvodnenie podľa článku 253 ES.

Žalobca tvrdí, že záver Komisie o zjavnom nesplnení stanovených podmienok v povolení pre žalobcu pri rovnocennom aktívnom zušľachtovacom styku nie je správny. Podľa žalobcu, vyvážaná glukóza, ktorá bola spracovaná z obilia a kukurice, mala tie isté vlastnosti ako glukóza získaná len z kukurice. Žalobca ďalej uvádza, že oba výrobky spadajú pod rovnaký kód KN. Žalobca má zato, že jediná skutočnosť, ktorú mu možno vytknúť, je čiastočný vývoz kukurice po lehote šiestich mesiacov, ktorá bola stanovená v povolení.

Na záver, žalobca tvrdí, že bol porušený princíp primeranosti.

⁽¹⁾ Rozsudok Súdneho dvora (z 13. marca 2003), Holandsko/Komisía, C-156/00, Zb., s.I-2527

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 1430/79 z 2. júla 1979 o vrátení alebo odpustení dovozných alebo vývozných ciel (Ú. v. ES L 175, s. 1.)

⁽³⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (Ú. v. ES L 302, s. 1.)

⁽⁴⁾ Nariadenie Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, zavádzajúce ustanovenia pre vykonávanie nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ustanovujúceho Colný kódex Spoločenstva (Ú. v. ES L 253, s. 1.)

Žaloba podaná dňa 13. apríla 2004 Télévision Française 1 SA proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-144/04)

(2004/C 168/15)

(Jazyk konania: francúzština)

Télévision Française, so sídlom Boulogne (Francúzsko), zastúpená Jean-Paul Hordies, advokátom, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala 13. apríla 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil konečné rozhodnutie Komisie Európskych spoločenstiev z 10. decembra 2003 č. C(2003) 4497 týkajúce sa štátnej pomoci poskytnutej Francúzskom v prospech „France 2“ a „France 3“ v období medzi rokmi 1988 a 1994 v tej časti, v ktorej vyhlasuje túto pomoc za zlučiteľnú so spoločným trhom v zmysle článku 86 odsek 2 zmluvy;
- zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné argumenty

V nadväznosti na sťažnosť žalobcu sa Komisia rozhodla začať formálne prieskumné konania podľa článku 88 odsek 2 ES vo vzťahu k investičným subvenciám aj kapitálovým dotáciám, ktoré obdržali v období medzi rokmi 1988 a 1994 „France 2“ a „France 3“. Komisia kvalifikovala v napadnutom rozhodnutí tieto opatrenia ako štátnu pomoc v zmysle článku 87 ES, ale vyhlásila ich za zlučiteľné s článkom 86 odsek 2 zmluvy o ES.

V prvom žalobnom dôvode žalobca tvrdí, že napadnuté rozhodnutie obsahuje chybné odôvodnenie a porušuje článok 86 odsek 2 ES a ustanovenia týkajúce sa štátnej pomoci. Žalobca namieta záver Komisie v tom, že úlohy dvoch predmetných staníc zodpovedajú službe vo verejnom záujme v zmysle článku 86 odsek 2 zdôrazniac, že jej vlastné úlohy sú skoro rovnaké, pričom sa nepovažujú za zodpovedajúce verejnému záujmu. Žalobca tiež spochybňuje finančnú analýzu tejto pomoci, ktorú vypracovala Komisia v napadnutom rozhodnutí.

V druhom žalobnom dôvode žalobca tvrdí, že podľa neho Komisia chybné uplatnila smernicu 80/723⁽¹⁾ keď rozhodla, že táto sa nevzťahuje na činnosti vysielania verejných staníc pred rokom 2000. Žalobca poukazuje na rovnakom základe na nepresné uplatňovanie protokolu o systéme verejného vysielania v členských štátoch, ktorý tvorí prílohu k zmluve ES.

⁽¹⁾ Smernica Komisie 80/723/EHS z 25. júna 1980 o transparentnosti finančných vzťahov medzi členskými štátmi a štátnymi podnikmi (Ú. v. ES L 195, 29.7.1980, s. 35-37).

Žaloba podaná dňa 20. apríla 2004 Koldo Gorostiaga Atxalandabaso proti Európskemu parlamentu

(Vec T-146/04)

(2004/C 168/16)

(Jazyk konania: francúzsky)

Koldo Gorostiaga Atxalandabaso, bytom Saint Pierre d'Irube (Francúzsko), zastúpený Didier Rouget, advokátom, podal

20. apríla 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Európskemu parlamentu.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie Európskeho parlamentu z 24. februára 2004 o výkone zrážok z náhrad vyplácaných žalobcovi až do výšky zániku jeho údajného záväzku voči Parlamentu,
- zaviazal Európsky parlament nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné argumenty:

Napadnutým rozhodnutím Európsky parlament mal za to, že žalobca, poslanec je povinný zaplatiť peňažnú čiastku 118 360,18 Euro, keďže nepredložil doklady preukazujúce použitie rôznych parlamentných náhrad a z uvedeného dôvodu Parlament začal vykonávať zrážky z týchto náhrad.

Žalobca napáda toto rozhodnutie tvrdiac, že Európsky parlament porušil Poriadok o výdavkoch a náhradách európskych poslancov najmä preto, že uvedené rozhodnutie bolo prijaté Generálnym sekretariátom Parlamentu a nie Parlamentným výborom tak, ako to upravuje článok 27 uvedeného poriadku. Žalobca okrem iného zastáva názor, že napadnuté rozhodnutie porušuje princípy objektívnosti, nestrannosti, rovnosti a zákazu diskriminácie, ako aj princíp kontradiktórnosti a práva obhajovať sa. Žalobca tiež tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené a že predstavuje zneužitie právomoci a to z toho dôvodu, že bolo prijaté za účelom dosiahnúť výlučne politické ciele. Nakoniec žalobca uvádza zjavný omyl pokiaľ sa týka posúdenia veci, ktorého sa dopustil Parlament.

Žaloba podaná dňa 23. apríla 2004 Brian M. Ross proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-147/04)

(2004/C 168/17)

(Jazyk konania: francúzsky)

Brian M. Ross, bytom Morpeth (Veľká Británia), zastúpený Eric Boigelot, advokát, podal 23. apríla 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- Zrušil rozhodnutie z 31. marca 2003 obsahujúce konečnú verziu správy o služobnom postupe žalobcu vzťahujúcu sa na obdobie 2001/2002;
- zrušil uvedenú správu;
- zrušil implicitné rozhodnutie, ktorým sa zamietla žalobcová sťažnosť podaná 24. septembra 2002 (R/526/03) a ktorou žiadal zrušenie napadnutého rozhodnutia;
- zaviazal žalovaného na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá vznikla žalobcovi a ktorej výška bola určená *ex aequo et bono* na 10 000 Euro s výhradou jej zvýšenia alebo zníženia v priebehu konania;
- zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné argumenty

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza porušenie článku 25 odsek 2 a článkov 26 a 43 Štatútu ako aj Všeobecných ustanovení o výkone uplatňujúce článok 43 Štatútu, tak ako boli prijaté Komisiou 26. apríla 2002. Žalobca tiež poukazuje na zneužitie právomoci, porušenie všeobecných princípov práva, ako dodržiavanie práva na obhajobu, princíp správneho riadenia, princíp rovnosti zaobchádzania ako aj zjavný omyl v posúdení veci.

Žaloba podaná dňa 26. apríla 2004 Imre Czigany, Isabel Alves, Georgette Henningsen a Michel Lucas proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-149/04)

(2004/C 168/18)

(Jazyk konania: francúzsky)

Imre Czigany, bytom Rhode St. Genese (Belgicko), Isabel Alves, bytom Luxemburg, Georgette Henningsen, bytom Brusel a Michel Lucas, bytom Brusel, zastúpení Gilles Bounéou a Frédéric Frabetti, advokáti, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podali 26. apríla 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobcovia navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil hodnotenie žalobcov za obdobie 2001-2002;
- subsidiárne, zrušil správu o služobnom postupe žalobcov (REC/CDR) za obdobie od 1. júla 2001 do 31. decembra 2002;

- rozhodol o trovách konania a zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev ich nahradiť.

Žalobné dôvody a hlavné argumenty

Žalobné dôvody a hlavné argumenty žalobcov v tejto veci sú rovnaké ako tie, ktoré sú uvedené vo veciach T-43/04 a T-47/04.

Žaloba podaná dňa 16. apríla 2004 Bernard Nonat proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-151/04)

(2004/C 168/19)

(Jazyk konania: francúzsky)

Bernard Nonat, bytom Bruxelles, zastúpený Sébatien Orlandi, Albert Coolen, Jean Noël Louis a Eteienne Marchal, advokáti, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podal 16. apríla 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- Zrušil rozhodnutie obsahujúce konečnú verziu správy o služobnom postupe žalobcu vzťahujúcu sa na obdobie od 1. júla do 31. decembra 2002;
- zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné argumenty

Žalobca v tejto právnej veci napáda správu o svojom služobnom postupe vypracovanú za obdobie od 1. júla do 31. decembra 2002.

Na podporu svojich návrhov žalobca uvádza nasledujúce:

- porušenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie;
- porušenie článku 43 Štatútu ako aj prechodných opatrení uplatniteľných na posudzované obdobie 2001-2002;
- porušenie článku 5 odsek 5 písm. c) Všeobecných vykonávacích ustanovení článku 43 Štatútu;
- zjavný omyl pokiaľ sa týka posúdenia veci;
- porušenie princípu rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie;
- nesúlad medzi poznámkami a pridelenými známami.

Žaloba podaná dňa 23. apríla 2004 Ferriere Nord spa proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-153/04)

(2004/C 168/20)

(Jazyk konania: taliančina)

Ferriere Nord spa, zastúpený: Wilma Viscardini a Gabriele Donà, podal 23. apríla 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— na základe článku 230 ES zrušil rozhodnutia Komisie Európskych spoločenstiev obsiahnuté v doporučenom liste BUDG/C-5/DS (D2004)/51138 z 5. februára 2004, doručenom žalobcovi 13. februára 2004, a vo faxe BUDG/C-5/DS (D2004) 53883, doručenom žalobcovi 13. apríla 2004, ktorými bol Ferriere Nord vyzvaný na úhradu súm vo výške 564 402,26 eur a 341 932,32 eur v rámci veci IV/31.553 – zväraná mrežovina;

— zaviazal Komisiu nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné argumenty

Na podporu žaloby žalobca uvádza, že uvedené rozhodnutia, ktoré boli prijaté za účelom výkonu rozhodnutia Komisie z 12. augusta 1989 (ktorým bola žalobcovi uložená pokuta 320 000 ecu za porušenie článku 85 odsek 1 zmluvy EHS) sú nezákonné z dôvodu premlčania upraveného v článku 4 nariadenia Rady 2988/74 z 26. novembra 1974 o premlčacej lehote v stíhaní a pri výkone rozhodnutia v oblasti právnej úpravy dopravy a hospodárskej súťaže Európskeho hospodárskeho spoločenstva (¹). Konkrétne:

— Rozhodnutie Komisie z 2. augusta 1989 nadobudlo právoplatnosť rozsudkom Súdneho dvora zo 17. júla 1997 a teda od tohto dátumu začala plynúť päťročná premlčacia lehota upravená v článku 4 nariadenia 2988/74;

— táto lehota bola prerušená listom Komisie z 11. septembra 1997, doručeným žalobcovi 18. septembra 1997, v dôsledku čoho začala plynúť nová päťročná premlčacia lehota (v súlade s článkom 5 nariadenia 2988/74);

— Komisia teda mohla pristúpiť k výkonu rozhodnutia o pokute pred 11. septembrom 2002 alebo najneskôr pred 18. septembrom 2002;

— v rozpore s tým sú však napadnuté rozhodnutia z 5. februára 2004 (doručené žalobcovi 13. februára 2004) a z 13. apríla 2004 (doručené žalobcovi faxom 13. apríla 2004);

— možnosť Komisie pristúpiť k nútenému výkonu jej rozhodnutia z 2. augusta 1989 je z predchádzajúcich dôvodov premlčaná.

(¹) Ú. v. ES L 319, 29.11.1974, s. 1.

Žaloba podaná dňa 22. apríla 2004 Danielom Bauwensom proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-154/04)

(2004/C 168/21)

(Jazyk konania: francúzština)

Daniel Bauwens, s bydliskom v Bruseli, zastúpený: Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noel Louis a Etienne Marchal, advokátmi, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podal 22. apríla 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil rozhodnutie o ukončení procesu vyhotovenia posudku o služobnom postupe žalobcu za obdobie od 1. júla 2001 do 31. decembra 2002 a o zamietnutí jeho žiadosti o preskúmanie hodnotiacim výborom s paritným zastúpením;

— zaviazal žalovaného nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné argumenty

Žalobca podal žiadosť o preskúmanie hodnotiacim výborom s paritným zastúpením v súvislosti s jeho posudkom o služobnom postupe odsúhlaseným overovateľom. Táto žiadosť bola posúdená ako oneskorená, pretože bola podaná po uplynutí lehoty 5 pracovných dní stanovenej v článku 7 Všeobecných ustanovení, ktorými sa vykonávajú články 43 a 45 Štatútu, ktoré prijal žalovaný.

Žalobca napáda rozhodnutie o zamietnutí jeho žiadosti a o konečnom vyhotovení posudku, pričom zdôrazňuje, že lehota 5 pracovných dní mala byť prerušená v súlade s poznámkou pod čiarou k článku 7 Všeobecných ustanovení, pretože žalobca bol na dovolenke na obdobie dvoch týždňov, ktoré sa začalo v deň nasledujúci po dni, kedy bolo hodnotenie oficiálne potvrdené overovateľom. V rovnakej súvislosti sa žalobca odvoláva na zjavný omyl v posúdení a na porušenie princípov dobrého riadenia, dobrej správy a rovnakého zaobchádzania.

Žaloba podaná dňa 22. apríla 2004 Joel De Bry proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-157/04)

(2004/C 168/22)

(Jazyk konania: francúzština)

Joel De Bry, bytom Woluwe-St-Lambert (Belgicko), zastúpený Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noel Louis a Etienne Marchal, advokátmi, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podal 22. apríla 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie, ktorým sa vypracoval posudok o služobnom postupe žalobcu počas obdobia od 1. júla do 31. decembra 2002;
- zaviazal žalovaného nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné argumenty

Na podporu svojej žaloby žalobca predovšetkým uvádza, že bol hodnotený osobou s rovnakou triedou zaradenia ako má on sám, uchádzajúcou sa zároveň s ním o povýšenie. Táto skutočnosť zakladá, podľa žalobcu, u jeho hodnotiaceho konflikt záujmov. Hodnotiaci o tomto neinformoval, v rozpore s článkom 14 štatútu, orgán poverený menovaním.

Žalobca ďalej tvrdí, že existuje nejednotnosť medzi hodnotením napadnutého posudku a ohodnotením, ktoré obdržal. Poukazuje tak na porušenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie ako aj porušenie práv na obhajobu, najmä vo vzťahu k poznámke hodnotiaceho týkajúcej sa údajného nedodržiavania pracovného času zo strany žalobcu.

Žaloba podaná dňa 26. apríla 2004 Gerasimos Potamianos proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-160/04)

(2004/C 168/23)

(Jazyk konania: francúzsky)

Gerasimos Potamianos, bytom Grimbergen (Belgicko), zastúpený Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noel Louis a Etienne Marchal, advokátmi, ktorí si zvolili adresu na doručo-

vane v Luxemburgu, podal 26. apríla 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie osoby poverenej uzatváraním zmlúv neobnoviť žalobcovi dočasnú zamestnaneckú zmluvu;
- zaviazal žalovanú nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné argumenty

Žalobca namieta rozhodnutie osoby poverenej uzatváraním zmlúv neobnoviť mu dočasnú zamestnaneckú zmluvu.

V tejto súvislosti je potrebné upresniť, že napadnuté rozhodnutie je výlučne založené na dohodnutom postupe v oblasti obmedzenia zamestnávania dočasných zamestnancov, ktoré platí na GR VÝSKUM, ktorého dôsledkom je vylúčenie možnosti zamestnať akéhokoľvek dočasného zamestnanca, ktorý odslúžil v službách Komisie viac ako 6 rokov alebo má odslúžených viac rokov ako iní dočasní zamestnanci, ktorí sa uchádzajú o to isté miesto.

Podľa žalobcu je toto obmedzenie v rozpore s článkom 12, odsek 1 Právnej úpravy týkajúcej sa iných zamestnancov, ktorý stanovuje, že cieľom zamestnávania je zabezpečiť inštitúcii zamestnanie dočasných zamestnancov s najvyššími predpokladmi, najlepšimi pracovnými výsledkami a bezúhonnosťou. Je tiež v rozpore s rozhodnutím GR Personálu a správy, ktoré povoľuje predĺženie dočasných zamestnaneckých zmlúv 2b (rozpočet na zabezpečenie činnosti) alebo 2d (rozpočet na výskum) na krátku dobu do 30. apríla 2004.

Na podporu svojich tvrdení žalobca poukazuje aj na porušenie zásady zákazu diskriminácie ako aj na zneužitie právomoci.

Žaloba podaná dňa 26. apríla 2004 Gregorio Valero Jordana proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-161/04)

(2004/C 168/24)

(Jazyk konania: španielčina)

Gregorio Valero Jordana, bytom Brusel, zastúpený Massimo Merola, advokát, podal 26. apríla 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie zo dňa 10. februára 2004, ktorým Komisia Európskych spoločenstiev zamietla žalobcovi prístup k zoznamu úspešných účastníkov otvoreného výberového konania A7/A6 COM/A/637 a k individuálnym rozhodnutiam, ktorými boli menovaní úradníci do funkcií triedy A6, s účinnosťou od 5. októbra 1995.
- zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné argumenty

Žalobca v tomto konaní napáda rozhodnutie žalovanej, ktorým mu bol zamietnutý prístup k zoznamu úspešných účastníkov otvoreného výberového konania A7/A6 COM/A/637 a k individuálnym rozhodnutiam, ktorými boli menovaní úradníci do funkcií triedy A6 s účinnosťou od 5. októbra 1995.

Na podporu svojho návrhu žalobca uvádza, po prvé, nesprávne uplatnenie výnimky podľa čl. 4 (1)(b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001, zo dňa 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu,

Rady a Komisie ⁽¹⁾. Táto výnimka sa týka ochrany súkromia a osoby jednotlivca, predovšetkým v súlade s právnymi predpismi spoločenstva o ochrane osobných údajov. Žalobca v tejto súvislosti tvrdí, že sprístupnenie požadovaných dokumentov nemôže byť považované za zásah do súkromia osôb, ktorých mená sú na ňom uvedené, pretože zaradenie medzi úradníkov verejnej správy nespadá do súkromnej sféry.

Okrem toho, nakoľko individuálne rozhodnutia o menovaní úradníkov Európskej verejnej služby sú verejné, žalobca tvrdí, že došlo aj k porušeniu čl. 5 (b) Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001, zo dňa 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov ⁽²⁾.

Žalobca tiež namieta porušenie povinnosti uviesť odôvodnenie a porušenie princípu dobrej správy.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 145, 31.5.2000, s. 43.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1.

III

(Oznámenia)

(2004/C 168/25)

Posledná publikácia Súdneho dvora v Úradnom vestníku Európskej únie

Ú. v. EÚ C 156, 12.6.2004.

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 146, 29.5.2004.

Tieto texty sú dostupné na adresách:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
